

[Villemoes.]

en vis opsparing i disse år, og jeg har også ved at følge tallene for de private opsparinger fået det indtryk, at den måske i det sidste års tid er steget noget, men jeg formoder, at man fra de fleste sider vil ønske, at den må blive større. Jeg anser nemlig opsparingen for et vigtigt led i en sund udvikling af den danske økonomi, og derfor kan man kun hilse det med glæde, at der er nogen tendens i retning af stigning i den private opsparing. Om det nu er holdbart, kan man selvfølgelig ikke vide noget om.

Med de mægtigt opsvulmede statsudgifter, vi har, er det selvsagt, at vi også må have store indtægter, og jeg er heller ikke sikker på, at vi endnu er nået til det punkt, hvor lovgivningsmagten skal sætte ind med hensyn til at beregne en lavere formueskat eller slet ingen, f. eks. for formuer indtil 50 000 kr. eller lignende, men jeg synes, det ville være ønskeligt, om man kunne gøre det. Vi har ofte gennem tiderne sammenlignet vore skatteproblemer med andre landes skatteproblemer. Jeg ved, at i i hvert tilfælde indtil krigen kendte de store, vestlige nabolande, England og Frankrig, overhovedet ikke noget, der hed formueskat. Jeg tænker slet ikke på de store formuer, for indehaverne af disse skal nok komme igennem verden, men det ville efter min mening være et incitament for befolkningens interesse for at spare op, at der ikke skulle betales skat af det opsparede. Nu ved jeg vel, at formueskatten for de små formuer er relativt lav, men i hvert fald er der adskillige, der siger: Kan det nytte at spare op, for det offentlige æder jo det hele? Jeg nævner det kun i forbigående, fordi jeg tror, vi vil komme til at stå overfor det problem, at det vil være nødvendigt for en sund, dansk økonomi, at der bliver større privat opsparing, end der har været hidtil; og kunne det offentlige gøre noget til det, ville det være godt. Jeg skal ikke kunne sige, hvordan det skal gennemføres, det er den højtærede finansminister, som er sat på det centrale sted og har det største ansvar på dette område. Jeg anbefaler som sagt lovforslaget.

Det er efter min mening sikkert, at disse love, selvom de ikke redder os ud af de økonomiske vanskeligheder — det gør de langt fra, de betyder kun et meget lille skridt —, dog samlet virker som en vis bremse på inflation, og jeg håber, at den høje regering også fremefter vil være så vågen som gørligt overfor dette overordentlig alvorlige spørgsmål. Det er jo således, at vi herinde ikke altid har fuldstændig føling med, hvad der rører sig i befolkningen, men det er ikke

noget ualmindeligt, at man hævder, vi har en betydelig inflation, og det er jo rigtigt; men man hævder også, at der vel er udsigt til, at den vil fortsætte, og det er der sikkert ingen af os der ønsker. Jeg ønsker det i alt fald ikke.

Jørgen Jørgensen: Jeg skal ganske afstå fra at komme ind på de spørgsmål, der arbejdes med dels i skattekommissionen, dels også fra anden side, om en eller anden form for begunstiggelse af den private opsparing. Det er en tanke, som naturligvis har min sympati, og som vi fra vor side ved lejlighed vil prøve at gøre noget ud af.

Når man ser på det lovforslag, hvorom forhandlingen drejer sig, kommer man til at tænke på, hvad — jeg tror, det er en en af de skotske nationaløkonomer, Keynes, engang har sagt: at enhver skat i sig selv er uretfærdig. Det gælder derfor om at kombinere alle disse uretfærdigheder på en sådan måde, at man kommer det retfærdige så nær som muligt. Det er den opgave, den højtærede finansminister har været stillet overfor at prøve på at trække gennem udvalget i det andet høje ting. Om det resultat, man er nået til, er rigtigt eller forkert, ved hverken den højtærede finansminister eller jeg; vi kan kun håbe, at man har kombineret alle disse sager — set udfra deres synspunkt, som rammes — på en sådan måde, at man er kommet det retfærdige så nær som muligt. Spørgsmålet er altså, hvorlænge vi kan holde den balance på 2 milliarder, som vi nu kører med i direkte skatter, eller vi skal andre veje ud, og om det så er muligt for os at finde en anden form for indirekte beskatning end den ret snævre bane, ad hvilken vi hidtil har kørt.

Således som det ligger, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse i det høje ting.

P. N. Petersen (Røje): Det foreliggende lovforslag er, som det har været nævnt adskillige gange her under behandlingen i det høje landsting, et led i den kæde af afgiftslove, der udløber med denne måneds udgang, og som søges forlænget for 1 år.

Således som lovforslaget blev fremsat i det andet høje ting, indeholdt det adskilligt sprængstof, f. eks. forhøjelse af benzinpriserne, ligesom lovforslaget må ses i relation til lovgivningen om rabatordninger, børnetilskud o. s. v. o. s. v. Jeg anser det for meget hensigtsmæssigt, at alle disse lovforslag og problemer blev overvejet i sammenhæng i det andet høje ting, så at de 4 gamle partier kunne få lejlighed til at yde hver sit bidrag